

mellem de berørte, ikke altid, men muligheden foreligger.

Demokrati kan være noget forfærdeligt bøv. Ja, men det giver stadig væk muligheden for, at tingene i en demokratisk kultur kan diskuteres i en åben samtale.

Enhedslisten vil derfor skarpt tage afstand fra det her forslag, og vi vil gerne bidrage til at bekæmpe de her tanker, som ligger bag forslaget både i stort og i småt.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette forslag ligner faktisk det forslag om friuniversitet, som Kristeligt Folkeparti selv fremsatte i 1992. Vi synes, at tanken med at lade et universitet efter eget ønske forsøge med en ny ledelsesstruktur er spændende. I selve forslaget og i bemærkningerne gås der dog detaljeret til værks omkring, hvorledes bestyrelsen skal se ud, hvem der skal være formand, hvem der skal ansætte en rektor, hvem der udpeger rektor osv., og det er faktisk lidt pudsigt, hvis forslaget her skulle give universiteterne frihed til selv at forsøge med en ny form for ledelse. Her sætter vi ret stramme rammer op for en ny slags ledelse.

Vi er helt klart positive over for tanken om et friuniversitet, lidt betænkelige ved den meget lille frihedsgrad, vi faktisk tildeler et friuniversitet, men vi ser frem til en positiv behandling af forslaget.

Karen Rønde (V):

Baggrunden for forslaget er de problemer, der er med den nuværende måde at styre universiteterne på. Det, der angivelig skulle være et forsøg på at lære studerende på de højere læreanstalter om demokrati og medindflydelse med henblik på deres senere deltagelse i samfundslivet, er endt lidt som en styringsmæssig karikatur, hvor konsistorium og fakultetsråd er tømt for beslutningskraft, og hvor rektorer og dekaner ikke har incitament til at sikre andet end det bestående, for ellers risikerer de ballade med kollegerne.

Heldigvis er der undtagelser, hvor der omprioriteres til fordel for god forskning, hvor internationalisering er i højsædet, hvor informationsteknologi er smeltet ind i den daglige undervisning, og hvor tæt kontakt til det omgi-

vende samfund og erhvervsliv er en helt naturlig ting.

Men desværre er kvaliteten af den uddannelse og forskning, der udføres på universiteterne, ikke altid så god, som den kunne være, ligesom forskningen ikke formidles i tilstrækkelig grad fra de akademiske elfenbenstårne til borgere, virksomheder og politiske beslutningstagere i det danske samfund. Med andre ord får samfundet ikke altid det udbytte, der svarer til de stadig flere milliarder kroner, der årlig bruges på højere uddannelse og forskning.

Der skal ikke være tvivl om, at Venstre helst så den nuværende universitetslov fundamentalt ændret. De generelle styringsmæssige rammer burde sikre, at universiteterne langt mere bliver aktive medspillere i samfundet, og at kvaliteten af de uddannelser, de studerende får, bliver stadig bedre. Det gør de ikke i dag.

Hertil kommer, at det er uheldigt at foregøgle unge mennesker, at det, der foregår på universiteterne, er særlig demokratisk, og det synes jo ligefrem at være argumenterne for at bevare loven, som den er i dag.

En fundamental ændring af universitetsloven er imidlertid håbløs. Derfor har en række partier sammen med Venstre fremsat dette forslag, hvor vi foreslår i det mindste at åbne for forsøg med nye ledelsesformer, hvor samfundet får indflydelse på universiteternes forhold gennem en ekstern bestyrelse og bestyrelsesformand, hvor medarbejdere får samme indflydelse som alle andre steder i samfundet ved at være repræsenteret i bestyrelsen, men uden alene at kunne forhindre omstilling og fornyelse, og hvor den øverste ledelse ansættes på kontrakt og med en løn, der svarer til de opnåede resultater. Det skal i første omgang suppleres med valgte institut- og studieledere og i særdeleshed med, at kunderne i butikken, de studerende, får mulighed for at påvirke både kvalitet og indhold af den udbudte undervisning.

Rammen for universitetsforsøgene skal så være de udviklingskontrakter, forskningsministeren er i gang med at forhandle med universiteterne, og dermed skal det naturligvis gøres frit for universiteterne, om de vil deltage, og hvis de vil deltage, mener vi, at det bør opfølges af øgede frihedsgrader, der kan mærkes.

Jeg vil gerne takke for debatten og kvittere for ministerens interesse og åbenhed over for at afprøve nye ledelsesformer, og jeg håber, at ministeren i forhandlingerne med universiteterne